

Velkomstsang ved Starup plantages 150 års jubilæum

Melodi: "Velkommen i den
grønne lund"

Velkommen til æ Teglgårdshal
til jubilæums-party!
med mad og snak og så et bal.
Vi siger vær så artig
at hygge jer, og la' os ha'
no'en gode timer sammen,
for anpartshaver' er vi da,
og det er fryd og gammen.

Vi tjener ikke kassen her,
men der er andre goder:
Vi nyder skoven hver især,
og hviler trætte ho'der,
Her tager mange tit et stop
og rører deres lemmer,
og fuglesangen blandes op
med glade børnestemmer.

Med skoven er vi godt tilfreds.
At fejre den gir mening.
Ja tænk, - ethundred'oghalvtres
er vores skovforening.
Vi har det godt i grunden her,
såvel som vore fædre,
og alle kom fra fjern og nær.
Så bli'r det ikke bedre.

SKÅL!

Hedens vise

Melodi: Danmarks dejligst vang
og vænge.

Hedelandets vide flader
gennem sekler år
fostred tusind slægters saga
gennem vinter, vår
siv og pors og lyng og revling
hjejle, urkok, ræv og grævling
vibens skrig mod forårshimmel.
Sang af lærkers vrimmel.

Her har forne slægter levet
Kæmpet, stridt og lidt.
Her er slægters saga skrevet
Uden pen og kridt.
Kamp for liv og daglig føde.
Kamp for fattig vækst og grøde.
Kamp imod naturens øde.
Livets krav de løde.

Her hvor Holmeåen glider
Som en sølversnor, gemt bag
bakkens brune sider.
Engens blomsterflor
stråled øjet glad i møde,
gav en god og saftig grøde
Frodigt syn i hedens øde -
kvægets vinterføde.

Her har vestenvinden stormet
vildt i fred og strid.
Her er mange skæbner formet
helt fra Arilds tid.

Hedens tyngde, egnens sletter
sælsomt sig i sindet fletter.
Blikket her man indad retter
I de mørke nætter.

Skæbnen bryder alle skranker.
Folket kaldes brat.
Alle indadvendte tanker
blev tilsidesat.
Det må bære eller briste.
Folket kæmper til det sidste.
Liv og jord vi måtte miste
Nederlaget friste.

Men af nederlaget groede
nye tider frem.
Stærke, skjulte kræfter boede
dybt i folkets gem.
Stærke viljer, seje scener
rydded lyng og pors og hvener.
Kraft og vilje sig forener.
Vidsyn det forlener.

Lyngens mørkebrune tæppe
svandt for hedebrand.
Røg og emmer svandt vel næppe
førend hest og mand
vandt tilbage, hvad vi tabte
og et fremtidshjem sig skabte.
Rugen bølged, havren knejste,
tusind hjem sig rejste.

Men hvad enkeltmand ej evned
kræved fællestag.
Derfor mange sammen stævned
om en plantningsdag.
Fyr og gran blev sat i sandet
bryde vinden, klæde landet.
Kolde gus fra Vesterhavet
skov og hegn fik avet.

Plantningsmænd med syn og blik
for fremtidsslægters gavn,
ej en fordel selv I fik,
men dog et hædersnavn.
Oldtidsskove klædte landet
Hærged, brændt og meget andet.
Tak, fordi I turde vove
Skabe nutidsskove.

Hedelandet, dig vi skylder
Tak for dagligt brød.
Svundne slægter vil vi hylde,
Som os vejen brød,
Deres minde vil vi ære
Deres sønner vil vi være
Deres livskunst vil vi lære
Dem til tak og ære.

Skrevet af H.M.V. til Starup
plantages 100 års jubilæum.

Starup Plantage

150 års jubilæumsfest

9/11 - 2019

